

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skjalde-Blik paa Danmarks Stjerne i Sølv-Bryllups og Kronings-Aaret 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 32. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_678-txt-shoot-idm1040/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

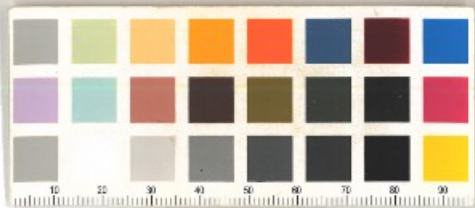
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

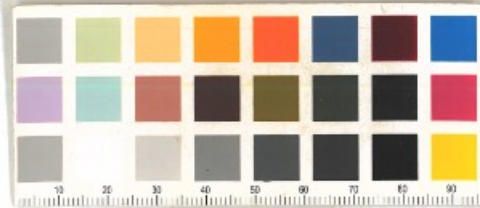
[Læs CC0-erklæringen](#)

med deres egne Die saae Glimt af Morgensøden, dog holdt Julfest med Glæde over Sølvverven, der spaaede et nyt Aar med Aar og Sommer og Høst; og ligesaa troelig, som man kan vide, disse Speidere forkyndte hvad deres Dine saae, uden at andse de Tvivl der kunde næres, og de ubesværlige Indvendinger, der lod sig gjøre, indtil Alles Dine saae det Samme og hele Skabningen frydede sig i den gienførte Sols Straaler, ligesaa troelig forkynder jeg det Christelige og det Danske Evling-Aaar, som alt oprundet i Andens og Hjertets Verden, sikker nok paa, at om en liden Stund vil alle Danske Christelige Hjerter se og alle tilsvarende Dine see det Samme som jeg, og at allerede nu vil mange Hjerter fryde sig og mange Dine tindre ved forkyndelsen deraf, som Roget, Hjertet i os alle aner, Aanden over os alle bekræfter.

Ja m. A. hvor hærmelig og modbydeligt det end er for alle Christne og alle Danske at høre tale om en ny Christendom og en ny Danskhed, der Intet skal have med de Gamle at gjøre, saa er vor Høstelse dog en ganske anden, naar vi høre og se, at Taler slet ikke er om en anden Aand, et andet Liv eller en anden Lebebane, end dem, der var fra Begyndelsen, men kun om en ny Udsvikling af de ædleste og bedste Kræfter, som længe slumrede eller trælledes for Fienden, om en ny Klarhed over Livet, det Lær og Maal, og i det hele en ny Skikkelse, der, for at Livet kraftig kan fortsættes og glædelig klare sig, maa afløse den Forrige, som var forældet og vilde, om vi end ikke bar den til Graven, hen-

ikke Alt fornyedes, saa det ene påseede til det andet, men for at det kunde ske, var Konge-Skiftet sikkert nødvendigt, saa vi skal være glade midt i vor Besvørelse, og prise den Gud, der lader alle Ting tjene dem til Gode, som elste Ham. Ja, lad os paa denne gode Aars-Dag lykønske det Danske Folk med sin Konge og Kongen med sit Folk, ligesom vi altid paa vor Herres Jesu Christi Navnedag lykønske Ham og Hans Folk med hinanden, og lad os stande ved den Betragtning, at hvor godt end det agte Danske og det Christelige kan forbindes og forenes, saa maa de dog hverken forblendes eller sammenlignes, thi saa høit som Himlen er over Jorden, er ogsaa Jesus Kristus over alle andre Konger, Hans Aand over alle Folke-Aander, og hvad Evigheden er mod Tiden, det er Guds-Riget, Han har stiftet og opholder, mod de bedste Verdens-Riger. Derfor er det ogsaa kun paa menneskelig Vis, vi kan sige at der i Christi Rige er noget Gammelt, som forgaar, og noget Nyt, som opstaaer; thi Kongen er idag og igaar evindeligt den Samme, Hans Aand er den evige Trøst, som aldrig forlader Hans Folk, og dette Folks Liv er evigt med Hans, som skrevet staaer: Jeg lever og I skal leve, og atter: vort Liv er stult med Kristus i Gud og skal aabenbares med Ham. Kun da forbi det store Evangelium giennem mange Aarhundreder alle vegne, om end meer eller mindre, og mindst hos os, har været fordunklet, saa det synedes, som Øyen, der tog Herren bort fra Hans Disciplers Dine, og saa havde borttaget Ham fra deres Hjerter, som kun saa turde troe hvad vi har hørt fra Begyndelsen og

endnu Hætte saae Herrens Aem aabenbaaret, og hardt-
 ad slet Ingen kunde seere „Mands og Kraftes klare
 Besidter“ for at i Ham leve og vored og ere vi; kun
 derfor tale vi med Kætte og med Glæde om noget
 Gammelt i Hans Rige, som er forbi, og om en al-
 mindelig Fornøjelse; thi med det Gamle mene vi kun
 de gamle Bildfarelser og felygjorte Iudbilledinger, der
 som Skyer hangde over os og Hulde Solglænden i
 vor Konges Raafyn, og de gamle Dedsmagter, som
 gjorde Livet i Christo suurt og mal, saa det Ny, vi
 forvante og forkynde og alt i Landen fornemme, er
 netop det guddommelig Gamle, der aldrig foraldes,
 i sin ny Virksomhed paa os og Indgang i os, som
 skrevet staar: gietter Portene høie og Dørene vide,
 at Vrens Konge kan inddrage! Naar vi derfor vil
 tale rent og ret, da er det hverken vor Herre Chri-
 stus selv eller Hans Rige, men kun Begges Glæde
 og Værelse paa Jorden, for hvilke et Ryaar er oprun-
 det og kal med priselig Størvart forklare sine Dage,
 medens Danmark derimod med Konge og Folk maa
 lade sit Skyldnaar nyt i alle Raader, da Riget, for-
 ladt af sin Aand og sin Kraft berøvet, umulig kunde
 gjensøbe og sønne sig selv, men har Ham Alt at
 takke, den himmelske Gæst, der inddrog i vore Fæ-
 dres Paulus, og lyske sin Fred over Huset, sin Vels-
 signelse over Marken, og vil nu bevise, at Hans
 Mistandhed ogsaa her varer i sinde Ved hos dem
 som dyrke Ham og bevare Hans Ord! Ham, vor
 Herre Jesus Kristus, vare Værelse og Pris i al
 Evighed, Amen!

